Le Drapeau Rouge

Les révoltés du Moyen Age
L'ont arboré sur maints beffrois.
Emblème éclatant du courage,
Toujours il fit pâlir les rois.

Le voilà, le voilà, regardez !
Il flotte et fièrement il bouge,
Ses longs plis au combat préparés,
Osez, osez le défier,
Notre superbe drapeau rouge,
Rouge du sang de l'ouvrier. (bis)

Noble étendard du prolétaire,
Des opprimés soit l'éclaireur :
A tous les peuples de la terre
Porte la Paix et le Bonheur.

’t LOON VAN DEN ARBEID

1 EN 2
Moeder niet wenen,‘t wordt beter misschien.
Moeder ik kan uwe tranen niet zien.
Ik heb ‘t nooit geweten, het doet mij zo’n pijn,
dat ‘t loon van den arbeid zo bitter kan zijn.

3
Moeder niet wenen, heel kort nog misschien.
Moeder, hierboven zal ‘k u wederzien.
Dan is het gedaan met kommer en pijn
Het loon van den arbeid zal eeuwigheid zijn.

Wij spinsters van de vlasfabriek

Wij spinsters van de vlasfabriek,
horen ons dikwijls door ‘t publiek met recht beklagen.
Maar moest elk ons aan ‘t werk zien staan,
door slijk en modder gans belaên, elk zou versmaden.
Regeerders die nooit iets doen tot
verzachting van ons treurig lot, maar ons doen buigen
onder een arbeidswet zo snood,
dat z’ons naar geest en lichaam doodt,
dit zal elk ‘tuigen.

Wij spinsters van de vlasfabriek, zijn spoedig kreupel,
bleek en ziek, wij zijn slechts slaven.
Door stinkend water steeds belast, veelal door kanker
aangetast onz’ zwangre braven verhopen nooit een blozend
kind, ‘t is meest een lijkje dat men vindt
En als de kleinen soms leven dan is ‘t niet voor lang,
en d’arme moeders zien ze bang toch langzaam kwijnen.

Wij spinsters van de vlasfabriek gezweept door ‘t vlugge
mekaniek doen handel bloeien.
Wij brengen grote schatten voort, toch zien w’ons meesters,
steeds akkoord, ons loon besnoeien.
Och werkers hebt toch medelij, onttrekt ons aan de
tyrannij, wilt samen strijden.
Eist met ons alle ene wet, die ‘t vrouwenmoorden gans belet.
Ja, stelpt ons lijden!

werkmanskind

- Doe-doe-wawaa…vlees voor de straat
- Doe-doe-wawaa …vlees voor patroons
- Doe-doe-wawaa …vlees voor de gracht
- Doe-doe-wawaa …vlees voor de kuil
- Doe-doe-wawaa …vlees voor ‘t lancet
- Doe-doe-wawaa …vlees voor de hel

kinderen der fabriek

Ziet gij die arme kleinen van in de lentetijd
hun levenskracht verkwijnen door slaafse arrebeid?
Zo jong en reeds ontstolen, ontrukt aan moeders
schoot, wordt de fabriek hun schole,
hun loopbaan tot de dood (2x).

Waarom o fabrikanten, die goud met hopen wint
en gij representanten die wetten weeft en spint,
laat gij die jonge telgen, bij stoom en mekaniek,
naar lijf en geest verdelgen, verbeesten in ‘t fabriek.
naar lijf en geest verdelgen, verbeesten, in ‘t fabriek.
Waarom die jonge slaven zo zwoegen om wat brood,
‘t is om uw pracht te staven die meer en meer vergroot.

Niets stelt uw woeker palen, de vrouw,
het schuldloos kind
moet ook zijn tol betalen, hun zweet dat gij verslindt.
moet ook zijn tol betalen, hun zweet dat gij verslindt

Achturenmarsch

Acht uur! Zo klinkt door alle landen,
acht uur zij onze arbeidstijd.
Acht uur aan d'arbeid onzer handen
en ook aan onze geest gewijd.
Wij willen flink en krachtig werken,
maar 't lichaam geve zijnen eis.
Wij willen lijf en geest versterken
en vrijheid zelfs tot elke prijs.
Acht uur! Acht uur! Geen langer arbeidsduur!
Ten strijd! Komt allen op ten strijd!
Ten strijd voor acht uur arbeidstijd!

De vrees is om het hart geslagen van vorst,
van heer en burgerman.
Maar wij, wij zullen niet versagen,
wij strijden tot de laatste man.
Wij strijden voor 't geluk van allen
het recht is steeds aan onze zij
Onz'eisen laten wij niet vallen doch
vord'ren vrank en fier en vrij
Acht uur! Acht uur! Geen langer arbeidsduur!
Ten strijd! Komt allen op ten strijd!
Ten strijd voor acht uur arbeidstijd!

LIED DER MIJNWERKERS

Wij graven onze graven, wij hakken zelf ons in
… óf levend óf begraven
Het heeft dezelfde zin. Steeds vrolijk naar beneden.
Voor wie zich niet meer meldt staan and'ren
aangetreden. Het gaat om geld, om geld.
Nog jong en moegestreden zakt af in deze schoot.
De priester zegt gebeden voor ons gezin in nood.
De tijd zal eenmaal komen, dan staan wij doden op,
maar niet gelijk fantomen, maar met de mijnhelm op.
Wij doemen uit de holen, hologig en ontdaan.
De meester van de kolen zal 't lachen wel vergaan.
Dan wordt niets kwijtgescholden, de levens die gij staalt,
die worden waar vergolden. Eens wordt er vol betaald.

Stakingslied

Verlaat de machines !
Vooruit proletaren,
marcheren, marcheren, tot strijd aangetreden !
De vanen ontrold nu, de makkers gehaald,
De vanen ontrold en de moed nu gestaald,
De werkende makkers d'fabriek uitgehaald.
Wij verov'ren de wereld, wij verov'ren de macht.
De dappere makkers, uit vakbond verjaagden.
Zij brachten hun offers 't bestaan werd verloren.
Zij toonden voor ons in de strijd hunne moed,
Zij hebben die moed in de kerker geboet
Zij verov'ren de wereld, zij verov'ren de macht.
Zet stop dan de arbeid ! Vooruit proletaren !
Laat sidd'ren de grond door de stamp van uw voeten.
Werkt niet meer voor kapitalisties gewin. **STOP**
Vóór 't socialisme maakt nu het begin.
Wij verov'ren de wereld, wij verov'ren de macht.

STEMRECHTMARSCH

solo 1 Wat kan ’t lot van het volk wat verzachten?
solo 2 Het stemrecht
solo 1 Wanneer zal men den loonslaaf meer achten?
solo 2 Met stemrecht!
enkelen dus vooruit! voor dit recht
solo 3 Wat kan paap en tyran doen verdwijnen?
Enkelen Het stemrecht!
solo 3 Wat is voor hen een der grootste pijnen?
enkele vr Het stemrecht!
tutti (stil) Dus vooruit, vooruit voor dit recht!
solo 4 Wat kan ’t uitbuitersras schrik aanjagen?
en den loonslaaf ontslagen van die plagen?
Enkele man Het stemrecht!
solo 4 Wat kan ons van de bloedwet ontmaken?
en wat zal wel de vrijheid bewaken?
enkele man het stemrecht!
tutti cresc Dus vooruit, vooruit, vooruit voor dit recht!
solo 5 Wat geeft ons eens de macht in handen?
Wat vereenigst den slaaf aller landen?
tutti Het stemrecht!
solo 6 Wat kan slechts onze wonden nog helen?
aan ons straks uwe kerk en kastelen
tutti Dus 4 vooruit, vooruit, vooruit, vooruit
voor dit recht!

Solo 7 staat op dus werkliên van onze steden
voor ’t stemrecht!
solo 8 er op los! en eens ferm gestreden
voor ’t stemrecht!
tutti dus 5 vooruit, vooruit, vooruit, vooruit, vooruit
voor dit recht!

solo maar blijf steeds aan ’t roode vaandel g’hecht!

LA MARIANNE

Mon nom, à moi, c'est Marianne
Un nom connu de l'univers
Où j'aime à porter, d'un air crâne
Mon bonnet rouge de travers
et du peuple robuste fille au jour
des fiers enivrements
Je veux, au grand soleil qui brille,
avoir des màles pour amants!

Va, Marianne pour en finir avec tes ennemis
Sonne sonne la diane aux endormis !

Ma république, au prolétaire
Eternel vaincu du destin
C'est à la table égalitaire
Ton couvert mis, dès le matin
Et devant l'homme, j'y réclame
Pour mon sexe, la liberté
Il faut relever dans la femme
L'aïeule de l'humanité!

Va, Marianne pour en finir avec tes ennemis
Sonne sonne la diane aux endormis!

Tombez, tombez, vieilles barrières
Au jour nouveau de la raison
Tombez, préjugés et frontières
Avec la dernière prison
Puis, ce sera la délivrance
Oeuvre si lente à s'accomplir
La Bastille de l'ignorance
C'est la plus dure à démolir

Va, Marianne pour en finir avec tes ennemis
Sonne sonne la diane aux endormis!

lieve mei

Gegroet, o dag zo hoog verheven!
Gegroet, gegroet, o Eerste Mei!
Door u wordt alle smart verdreven,
sieraad van ’t schoonste jaargetij.
O-o meidag, door het volk gezegend,
als morgenstond van bet’ren tijd,
door duizendtallen gul bejegend,
aan d’ heiligen arbeid toegewijd
Lieve Mei, hoop der strijders
Dageraad voor ons al
Troost en vreugd aller lijders
Aan u ons feestgeschal! 2X

De dag breekt aan, o rijke gieren,
dat ’t menschdom, vrij van allen druk
’t verlossingsuur zal mogen vieren,
ontlast zal zijn van ’t slavenjuk.
Dan zult gij – doch te laat- herdenken
Van Destanberg, het grootsche refrein:
“Wat kan een gouden berg u schenken,
wat zoudt ge zonder ’t werkvolk zijn?”
Lieve Mei, hoop der strijders
Dageraad voor ons al
Troost en vreugd aller lijders
Aan u ons feestgeschal! 2X

Vlecht bloemenkransen, maagden, vrouwen!
Brengt loof en groen in overvloed.
Bestrooit de wegen aller gouwen
die de arbeidsman betreden moet.
Aan hem de roem, de grootste waarde,
’t genot behoort aan hem gewis,
van allen rijkdom op deez’ aarde,
waarvan hij zelf de schepper is.
Lieve Mei, hoop der strijders
Dageraad voor ons al
Troost en vreugd aller lijders
Aan u ons feestgeschal! 2X

DE WAPENS NEER

Broeders laat ons de kazernen slopen
en op haar geëffende grond
Gaan zaaien weer in vreugdig hopen op oogst,
op een blijdere stond.
De wrede wapens neergesmeten,
d'uniform rukt u van het lijf.
En alom weergalme't van de kreten :
komt broeders staakt dit moordbedrijf!
De wapens neer! Voortaan soldaten.
't Kruit ten prooi aan de wind gelaten.
Het hels kanon ontbrandt niet meer.
Geen valse roem en eer voor soldaten.
Breekt de zwaarden over de knieën
en regimenten gaan uiteen. (2x)

Hartloos haalt men ons en onze broeders
weg van de fabriek en de ploeg.
Ontrukt ons aan onz' teedre moeders,
voor nut'loos soldatengezwoeg.
Om 't goed der rijken te bewaken,
om voor hen in 't vuur te gaan.
Moeten daarvoor wij onz'arbeid staken,
mag dus onz' frisse jeugd vergaan.
De wapens neer! Voortaan soldaten.
't Kruit ten prooi aan de wind gelaten.

Het hels kanon ontbrandt niet meer.
Geen valse roem en eer voor soldaten.
Breekt de zwaarden over de knieën
en regimenten gaan uiteen. (2x)

Durch's Gebirge durch die Steppen
zog Unsre kühne Division
Hin zur Küste dieser weisen Heiss umstritt'nen Bastion
Hin zur Küste dieser weissen Heiss umstritt'nen Bastion

Rot von Blut wie unsere Fahne war das Zeug
Doch treu dem Schwur stürmten wir,
die Eskadronen Partisanen vom Amur
Stürmten wir, die Eskadronen Partisanen vom Amur

Kampf und ruhm und bittere Jahre!
Ewig bleibt im Ohr der Klang
Das Hurra der Partisanen
als der Sturm auff Spassk gelang

Klingt es auch wie eine sage,
kann es doch kein Märchen sein
Wolotschajewska genommen Rotarmisten zogen ein
Wolotschajewska genommen Rotarmisten zogen ein
Und so jagten wir das Pack zum Teufel,
General und Ataman.
Unser Feldzug fand sein Einde erst am Stillen Ozean.
Unser Feldzug fand sein Einde erst am Stillen Ozean,
am Stillen Ozean.

de bankiertjes

Zij worden meestal om hun geld
Bij d'eersten van het land geteld
Al hebben ze ook rotmaniertjes De bankiertjes
Voor hen maakt geld, al is het stom
Vanalles recht, al is het krom
En talrijk zijn de offerdiertjes der bankiertjes

Zij speculeren heel voornaam
Als ridders zonder vrees of blaam
Maar fokken massa's bankroetiertjes Die bankiertjes
Eerst geeft het aandeel divident
Maar na een jaar geen halve cent
Dan dient het als WC-papiertjes voor bankiertjes

Soms geeft zo'n likwidatiedag
een beurspaniek, ofwel een "krach"
En d'uitgeklede renteniertjes der bankiertjes
komen voor een gesloten deur.
Hij is op reis de directeur.
Hij zoekt nu elders de pleziertjes
der bankiertjes

Gij, die door arbeid en door vlijt
uzelf van armoe hebt bevrijd,
neem toch jezelf als financiertjes! Geen bankiertjes!
Heb je wat centen bij mekaar pas op, of je bent de sigaar,
als je je even laat versieren door bankieren!

BANKENLIED

Wir sind entlassen! Jetzt ist’s so weit!
Liebe Leut’, liebe Leut’!
Wir ziehn auf die Banken, revidieren die Kassen,
revidieren die Kassen!

Zonder werk en geen cent op zak
En nergens komt ge nog aan de bak
Zo doolt ge maanden door de straten
Geen stukje brood, ’t is hoge nood!
Onze magen zijn in alle staten!
We eindigen straks nog in de goot!

Wij zijn ontslagen! ’t Is nu of nooit!
Allemaal, maak kabaal!
Kom op naar de banken,hen rekenschap vragen,(2x)

Es scheint fast, dass die Handelsherrn
Bankhäuser und Fabrikskonzern
Den gleichen Spruch im Schilde führen!
Sie machen treu und schlicht Bankrott
Die Ärmsten! Ach es ist zum Rühren!
Könnt ich’s doch auch tun, lieber Gott!

Wir sind entlassen! Jetzt ist’s so weit!
Liebe Leut’, liebe Leut’!
Wir ziehn auf die Banken,revidieren die Kassen,

Le travail manque ! Il est grand temps,
Les enfants, les enfants, D'aller faire un tour
Un tour à la banque, un tour à la banque !

Ne serait-il pas plus moral,
Pour mieux remédier au mal,
De troubler un peu l'existence
Des crésus et des ripailleurs
Qui condamnent à l'abstinence
La famille des travailleurs ?

Le travail manque ! Il est grand temps,
Les enfants, les enfants, D'aller faire un tour
Un tour à la banque, un tour à la banque !

VERA PAZ

Ze mogen nu met het schip vertrekken
om te varen naer Vera Paz.
Daer is suyker en zeem te lekken,
ja daer leven zy à la papa.
Zy moeten niet betalen van deur of venstergeld,
zy scheppen het geld in balen.
Ten wordt er niet geteld.
De Bell'-gen ten allen kant die veel hebben gevogten
voor 't geluk van ’t vaderland en onze vryheyds stand.

Zy zyn daer vry van contributie,
en men kend daer ook geen patent.
Zy kunnen daer een constitutie maken
naer het element.
Met martikos valseeren, de polka op zijn Fransch.
En de serpenten leeren den patriottendans.

Ze kunnen daer als princen leven,
’t Land is er vrugtbaer en gezond
De visch komt er aen strand gedreven of
valt gebraden in den mond
De perels en coraelen die liggen daer op het zand,
Goud zilver en metalen dat schopt men daer van kant.

De Bell'-gen ten allen kant die veel hebben gevogten
voor 't geluk van ’t vaderland en onze vryheyds stand

Vaert eeuwig wel gy brave lieden
die ons verlosten uyt de pyn,
Gy meugt in Vera-Paz gebieden en hun
beloven vry te zyn !!!
Maer spaert de revolutie, want nu hebben zy brood,
En laet de constitutie, of zy zyn ook in nood.

das vielleicht lied

Vielleicht vergeht uns so der Rest der Jahre
Vielleicht vergehn die Schatten die uns störten.
Und die Gerüchte die wir kürzlich hörten,
die finster waren, waren nicht das Wahre

Vielleicht, das sie uns noch einmal vergessen,
so wie wir gern auch sie vergessen hätten.
Wir setzen uns vielleicht noch oft zum Essen.
Vielleicht sterben wird noch in unsern Betten.
Vielleicht, das sie uns nicht verdammen sondern loben.

Vielleicht gibt uns die Nacht sogar das Licht her.
Vielleicht bleibt dieser Mond einst voll und wechselt nicht mehr.
Vielleicht fällt Regen doch von unten nach oben!
Vielleicht fällt Regen doch von unten nach oben!

HET KANAILJELIED

‘t Is het kanailje dat steeds zonder poozen
met lijf en geest voor ‘t gansche mensdom slaaft
En in zijn schoot hoort men slechts zuchten loozen,
het lijdt gebrek en niemand die het laaft
Het wordt veracht, als red’loos vee verstooten
van hen voor wier bestaan ‘t gedurig zweet
‘t bewoont in het slijk de krotten van de grooten
waarin ‘t verteert van wanhoop ziekte en leed

Gij zijt kanailje heeft men ons verweten
gegroet o naam die zoveel groots bevat
Kanailje zwoeg, uw meesters moeten eten
als gij niet werkt dan staakt het levensrad

‘t Is het kanailje dat uw rijke kerken
en uw paleizen optrekt uit het zand
Waar men ook blikt, g’ontmoet zijn reuzenwerken,
om u te voën bebouwt het ook het land
‘t Zijn de kanailjes die de kolen delven
opdat er vuur en warmte wezen zou
Doch gij vergeet en houdt die voor u zelven
en hun gezin sterft ‘s winters van de kou

Gij zijt kanailje heeft men ons verweten
gegroet o naam die zoveel groots bevat
Kanailje zwoeg, uw meesters moeten eten
als gij niet werkt dan staakt het levensrad!